

„Aký to má zmysel?“ zašepkal Anda tak ticho, že ho len va počula.

„Stále si jedným z nás,“ presviedčala ho, ale on len odovzdane pokrčil plecami.

Rollan po celý čas mlčal. Mal zaklonenú hlavu a zavreté oči. Abeke spoznávala prázdnotu v jeho tvári – v duchu sa vzniesol do výšky a díval sa na okolitú krajinu pohľadom Essix. Po chvíli zažmurkal a uprel zrak na dohárajúci oheň. Potom kývol hlavou a pomohol Andovi postaviť sa na nohy. Chlapec sa o Rollana oprel celým telom. Po tvári mu stekali kropaje potu a odkvapkávali na kožu omotané okolo jeho pliec.

Uraza sa objavila na okraji čistiny a začala chodiť sem a tam. Abeke vedela, že leopardica má najradšej, keď sa môže voľne pohybovať, a že plavbu loďou neobľubuje. Čo vlastne povedal Zerif Andovi, skôr než mu ukradol Veľkého strážcu?

Že sa nenaučil uviesť Telluna do stavu spánku. Keby ho Anda ukryl do tetovania, bol by tam v bezpečí?

„Uraza?!“ zakričala Abeke a natiahla ruku. Leopardica gestu veľmi dobre rozumela, a predsa neposlúchla. Fialové oči sa jej divoko leskli a nervózne pohadzovala chvostom. Abeke cítila, ako sa jej zmocňuje panika.

„Uraza,“ zopakovala a snažila sa pritom pôsobiť rozhodne a sebaisto.

Leopardica urobila niekoľko plazivých krokov s hlavou tesne nad zemou. Pripomínala skôr dravca než duchovné zviera.

„Prosím,“ zašepkala Abeke.

Škvrnitá šelma sa zastavila a tvárila sa, že si dievčinu len teraz všimla. Zdvihla hlavu, akoby zachytila pachovú stopu, a potom sa s otvorenou tlamou a vyplazeným jazykom rozbehla smerom k Abeke. Skôr než zmizla v záblesku svetla, otrela sa hebkou srstou o jej ruku. Abekinu kožu zaliala prudká žiara a Urazin odtlačok sa objavil na obvyklom mieste na zápästí.

Abeke sa opatrne dotkla tetovania a snažila sa upokojiť.

A predsa... stále cítila určitý odstup. Akoby sa neviditeľný povraz medzi nimi, ktorého pevnosťou si nebola istá, striedavo napínal, povoľoval a znova napínal. Ako dlho vydrží?

„Abeke?“ Pozrela sa nahor a zbadala Rollana, ako netrepežlivo prešľapuje a po celý čas podopiera Andu. „Si pripravená?“

Prikývla. Trojica sa mlčky vydala cez les smerom k vode.

„Guláš. Kúpeľ. Guláš. Skutočná posteľ.“ Keď vytiahli loď na breh, Rollan sa rozhodol, že si cestu na Zelený hrad skráti vyratúvaním toho, čo všetko si dopraje, až tam dorazia. Abeke samozrejme vedela, že jediné, po čom naozaj túži, je Meilin. No, možno Meilin a guláš.

„Počkať, už som povedal guláš?“

„Myslím, že už si sa o ňom zmienil,“ odvetila Abeke, zatiaľ čo uväzovala loď k mólu. Rozhliadla sa, ale doky zívajú prázdnotou. Na kopci pred nimi sa týčil Zelený hrad.

Ako sa približovali k hradnej bráne, Rollanova roztopašnosť sa stupňovala. Zato Abeke cítila, že čosi nie je v poriadku.